

ling fra Advokatrådet, jf. § 53, stk. 2. Det andet af de to medlemmer udpeges af integrationsministeren.

Efter udlændingelovens § 53, stk. 7, skal nævnets formand og næstformænd være dommere. Indstilling om, hvilke dommere man vil foreslå beskikket som medlemmer af nævnet afgives af domstolene via Domstolsstyrelsen til Integrationsministeriet.

Der stilles ikke i øvrigt udtrykkelige krav til nævnsmedlemmernes uddannelse eller øvrige kvalifikationer, bortset fra at det må anses som forudsat, at Advokatrådet udpeger medlemmer, som har en vis praktisk erfaring fra advokatvirksomhed. I praksis er de medlemmer, der udpeges af integrationsministeren, juridiske medarbejdere placeret i Integrationsministeriets departement, dog ikke i Flygtningenævnets Sekretariat.

Flygtningenævnet er et domstolslignende organ, og nævnet kan ikke modtage direktiver fra regeringen eller Folketinget.

Endvidere kan nævnets enkelte medlemmer ikke modtage eller søge instruktion fra hverken den beskikkende eller indstillende myndighed eller organisation, jf. § 53, stk. 2, 3. pkt. Nævsmedlemmerne er således funktionelt uafhængige af den beskikkende eller indstillende myndighed. Medlemmerne bedømmer den enkelte sag i Flygtningenævnet ud fra deres personlige vurdering og overbevisning.

Selv om nævsmedlemmerne fra Integrationsministeriet som ansatte i ministeriet i øvrigt måtte være underlagt ministerens instruks, kan integrationsministeren således ikke instruere dem i deres egenskab af medlemmer af Flygtningenævnet.

Nævnets medlemmer beskikkes for en periode på højst fire år, dog således at genbeskikkelse kan finde sted, jf. udlændingelovens § 53, stk. 7. I praksis bliver de enkelte nævsmedlemmer altid genbeskikket, såfremt de ønsker det.

9.2. Ændring i beskikkelsesordningen

I en rapport af 8. juli 2004 over et besøg i Danmark den 13.-16. april 2004 har Europarådets menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles bl.a. anført, at Flygtningenævnets uafhængighed bør sikres.

På baggrund af konklusionerne i Alvaro Gil-Robles-rapporten og henset til betydningen af nævnets afgørelser samt den store politiske bevågenhed, dette område har, foreslår regeringen, at der foretages en ændring af reglerne om nævsmedlemmers beskikkelsesordning, således at nævnets uafhængighed bliver yderligere understreget.

Den gældende ordning har ikke i praksis givet grund til at rejse spørgsmål om Flygtningenævnets

uafhængighed, og integrationsministeren har ikke i praksis søgt at udøve indflydelse på Flygtningenævnets virksomhed. Det kan dog ud fra mere principielle overvejelser anses for mest rigtigt, at integrationsministeren afskæres fra den formelle mulighed for at udøve indirekte indflydelse på Flygtningenævnets virksomhed, der følger af kompetencen til at beskikke og genbeskikke nævsmedlemmer.

Regeringen foreslår derfor, at kompetencen til at beskikke formænd, næstformænd og andre nævsmedlemmer overflyttes fra integrationsministeren til Flygtningenævnets formandskab, der hermed bliver selvsupplerende.

Det foreslås, at ordningen opbygges således, at formandskabet ved førstegangsbeskikkelser anmoder Domstolsstyrelsen, Advokatrådet og integrationsministeren om at afgive indstilling om forslag til medlemmer, hvorefter medlemmerne beskikkes af formandskabet.

Dommerne vælger blandt deres egne en formand. Formanden skal være landsdommer eller højesteretsdommer. Der foreslås ikke fastsat særlige begrænsninger med hensyn til, hvor længe den pågældende kan besidde hvervet som formand.

Beskikkelsesperioden vil som i dag være højst fire år. Som noget nyt foreslås det – for yderligere at markere uafsætteligheden – at medlemmerne har ret til genbeskikkelse. Hvis et medlem anmoder om genbeskikkelse, vil medlemmet således blive genbeskikket.

Endvidere foreslår regeringen, at hvervet som nævsmedlem ophører, når betingelserne for medlemmets beskikkelse ikke længere er opfyldt. Dette kan f.eks. være, at en ansat i Integrationsministeriet fratræder, at en advokat deponerer sin bestalling, eller at en dommer går af. En bestemmelse herom ligger efter regeringens opfattelse i naturlig forlængelse af, at beskikkelse forudsætter en bestemt organisatorisk tilknytning.

Det foreslås endvidere, at medlemmer af Flygtningenævnet herudover kun skal kunne afsættes ved dom efter samme regler, som gælder for afsættelse af dommere. Det foreslås, at retsplejelovens regler om Den Særlige Klagerets kompetence i forhold til dommere skal finde tilsvarende anvendelse på medlemmer af Flygtningenævnet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21.

Efter udlændingelovens § 56, stk. 9, fastsætter integrationsministeren Flygtningenævnets forretningsorden efter forhandling med nævnet.

Det foreslås, at Flygtningenævnet selv fastsætter sin forretningsorden. Det forudsættes, at det i praksis er Flygtningenævnets formand, der fastsætter forret-